

Gekko-Gunnar

Hvis ikke man vidste det, skulle man ikke tro at Gunnar Jensen (også kaldet Gekko-Gunnar) var en af Aalborgs farligste forbrydere. Hans buttede facon, den lave højde, det affarvede fipskæg og det fedtede hentehår får ham mest af alt til at ligne en krydsning mellem en nørd og en tysk turist. Et billede der understreges af Gunnars tøjstil: farveskrigende Hawaii-skjorter overstrøet med papegøjer og grønne blade.

Gunnar har adskillige narko- og voldsdomme bag sig. Alligevel er han, trods det at han sammenlagt har siddet 13 år i spjældet (Gunnar er 40), endnu ikke opgivet af system. Kriminalforsorgens nyeste påfund er et job, som rengøringshjælp i Aalborg Zoo. Et job der passer Gunnar godt, da han her har mulighed for komme tæt på hans helt store passion: krybdyr. Nå, ja... så er tropehuset, hvor krybdyrene befinder sig, jo også et fantastisk sted at gemme store mængder stoffer. Et gemmested Gunnar har brug for, da han stadig pusher i ny og næ.

Gunnar nøjes ikke med at dyrke krybdyrene i Zoo, han har på det nærmeste et helt tropehus hjemme i lejligheden. Terrarier med slanger, gekkoer, og alligatorunger fylder det meste af lejligheden. De mange terrarier og tropeplanterne får nærmest lejligheden til at ligne et bizart stykke regnskov.

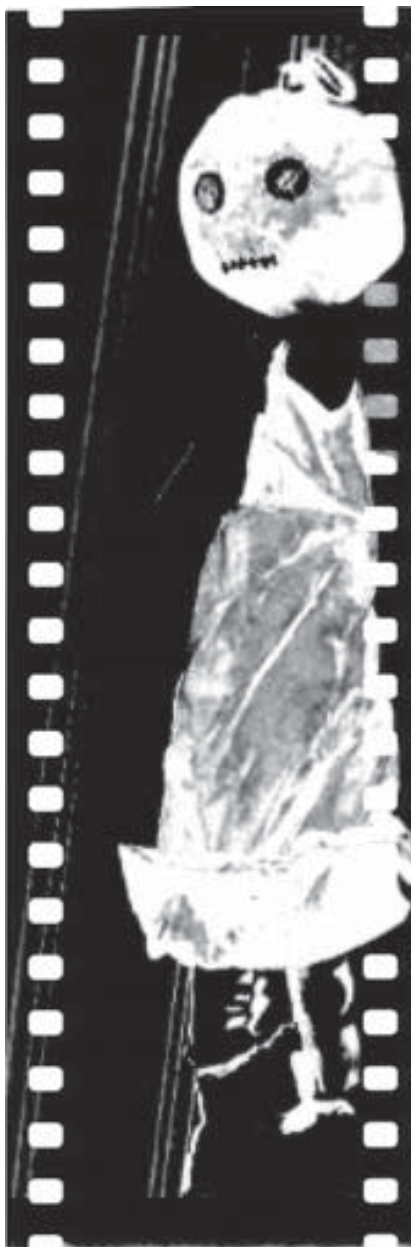
Gunnar elsker at fodre sine krybdyr. Han kan simpelthen ikke lade være med at grine af sadistisk fryd når han lukker en pivende hvid mus eller et sprællende insekt ned til et sultent krybdyr. I det hele taget får Gunnar altid en behagelig følelse inden i, når han ser et dyr (eller et menneske) lide. Gunnar elsker grusomhed... både psykisk og fysisk. Og måske er det derfor han altid finder sig et offer, han kan mobbe. I hvert fald giver det ifølge Gunnar altid lidt prestige, at kunne få andre ned med nakken. Og hvem tør i øvrigt sige ham imod, når nu rygterne siger han har slået en anden

mand ihjel med saltsyre og strikkepinde. Det har han ikke, men han ville gerne... Gunnars personlighed kan beskrives med én sætning: en dominerende, sadistisk blærerøv.

Fedtebrødet

Fedtebrødet, eller Fedten som det hedder i folkemunde, er dit sted. Det er her du hænger ud med gutterne. Det er en lille lokal bodega, der holder fast i de gamle hippieidealer, specielt når det kommer til fri hash. Det må de fanme selv om. Så længe der er billige fadbamser og jeres stambord er klar, så kan de sgu være nok så meget shiny happy people. Bare du kan være fri. Policen holder sig som regel langt væk, men de kommer da forbi en gang hver halve år, for lige at kigge ind, få en øl, lidt penge under bordet og så skride igen. Systemets hjul kører så dejligt, når de bliver smurt en gang imellem.

Her hænger du ud med dine hjemmedrenge; Pluto, din fætter Jonas og Pikken.

Pluto er god fyr at have i sit ringhjørne mest af alt, fordi man kan få ham til alt. Han er en stand up guy, hvilket du elsker at udnytte til det yderste. Og så slår han er helvedes proper næve.

Jonas, er mest med fordi han er din fætter. Hvis han ikke var din fætter, ville du smadre ham, da han er så fandens svans. Og nu skylder han vist nogle rockere en hulens masse i dummebøde. Det skal han fanme høre for. Hehe.

Pikken har du aldrig helt fattet. Han er hård i filten, men han er lidt blød i låget, hvis man spørger dig.

Nå, ja, så er der **Thomas**. Ikke at han er en hjemmedreng, men han kigger ned en gang imellem i hans jakkesæt. Han er en nar, men han er også din bankrådgiver, så han er okay at holde sig gode venner med..

Jonas:

Du er på røven, og du ved det...

Det startede faktisk allerede tilbage i folkeskolen, hvor du godt vidste, at gymnasiet og alt det der ikke lige var dig. Bøger og undervisning kedede dig. Du var mere interesseret i at finde pænt tøj, indrette dit værelse, hænge ud med dine pigevenner og frem for alt – tegne. Du elsker at tegne alt muligt. Du har bunker og atter bunker af skitser derhjemme, for der er altid noget, der lige fanger din interesse og skal skitseres.

Du vidste ikke rigtig, hvad du skulle lave efter folkeskolen, så du hang lidt ud, røg lidt af den sjove og forsøgte at komme ind på kunstnerskolen. Det lykkedes ikke rigtig, men det var også bare fordi, de var nogle reaktionære, stokkonservative, fascistoide ligusteridioter hele bundtet.

En dag fik du en åbenbaring, da du med dine seneste indkøb i pose om håndledet kom forbi en tatovørbutik. At få lov til at sætte dine kunstneriske evner

direkte på folks hud. Og vel at mærke uden at det kan fjernes igen. Det er på en eller anden måde sådan rigtig intimt, når man skal stå der med nålen og udføre sin kunst på folks nøgne hud. Folk vil jo have lavet dem alle mulige underlige steder.

Hurtigt fik du lejet en kælderbutik i Reberbahngade, som du indrettede i yndige pastelfarver og med en rigtig blød leopardskindsstol. Dine venner, forældre og alle du ellers kender, var forbløffede over, at du rent faktisk fik åbnet butikken. De har mange gange sagt, at du er impulsiv og kaster dig ud i ting, før du får tænkt dig om, men altid mangler at fuldføre tingene. Du har normalt valgt at overhøre dem, men denne gang kunne du vise dem, at du sagtens kan lave noget, når du brænder for det.

Jonas:

Der var blot én ting, som du ikke vidste på forhånd. Men du fandt ud af det, inden du overhovedet havde haft din første kunde. To store, tatoverede mænd mødte op i din butik på åbningsdagen, og du troede, at nu skulle du rigtigt vise dine evner. Det skulle du ikke. Det var ikke dig, der skulle have penge – det skulle de. Og de havde rygmærker på.

Nu skylder du rockerne 50.000 i dummebøder. Man åbner ikke en tatovørbutik i Aalborg uden at have aftalt det med dem først. Det kunne du åbenbart have sagt dig selv. Du er ved at gå op i limningen, for nu ser du rockere overalt. Du er hele tiden bange for, at de kommer og vil have resten af pengene – og måske tæsker dig gul og blå. I sidste uge var du ved at blive kørt ned, da du flygtede fra nogle skygger i baggården derhjemme. Det viste sig bare at være et par skraldemænd, men dine nerver er fortsat på højkant.

Hvis det fortsætter sådan meget længere, så får du et nervøst sammenbrud...

Karakteristika: Flyvsk, Nervevrag, Talentløs tatovør, Svanset.

Fedtebrødet: Fedtebrødet, eller Fedten som det hedder i folkemunde, er ikke lige din kop te, men din fætter Gunnar kan godt lide det, så du hænger ud med ham og han venner. De hedder Pikken og Pluto, og det er vel bedre at være i deres selskab, end at sidde alene, når rockerne kommer. Specielt eftersom både Gunnar, Pikken og Pluto alle har mere eller mindre psykopatiske tendenser. Men hvis de bare gik lidt oftere i bad, ville det være lidt mere tåleligt. Og måske brugte lidt duft. Og blev klippet og barberet. Måske skulle du tilbyde at gøre det for dem?

PIKKEN om PIKKEN:

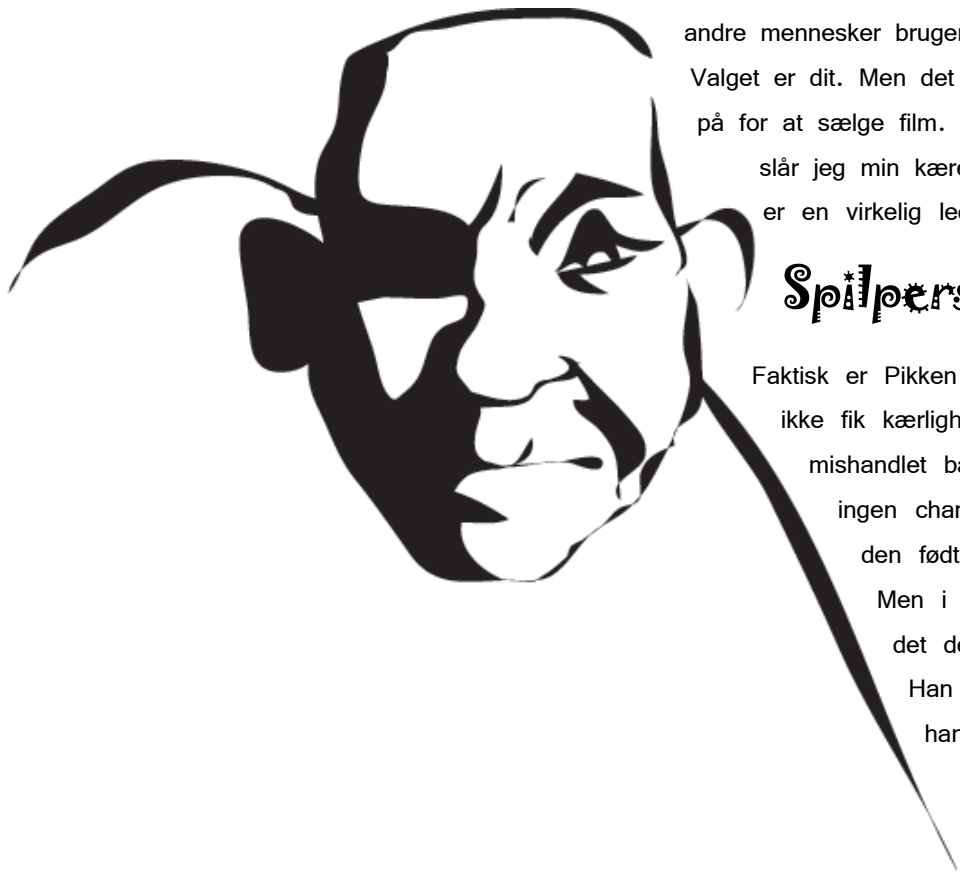
Ja, det er mig der er Pikken. Hvorfor jeg hedder sådan, skal du ikke tænke over, faktisk skal du overhovedet ikke tænke. Du skal bare leve mig ud, helt ud. "Hvordan det?" spørger du mig, men du skal ikke spørge, leve mig ud. Du håber på, jeg kommer med et eller anden baggrundshistorie om mig selv eller en eller anden kunster/ akademiker/ lommepsykologisk forklaring på, hvordan jeg er og hvorfor jeg er sådan, men jeg er ikke sprog – jeg er energi. Men da jeg godt kan se, du er helt blæst for ideer, kommer der nogen her.

Kig på tegningen, og forstå at dette ikke er mig, men hvordan jeg ser mig selv.

Hvis jeg skulle beskrive mig selv, så er jeg tit fucked up på stoffer. Jeg er voldelig, indebrændt og griner kun af mine egne jokes. Andre mennesker er til for at bruges, den eneste der er væk at tag sig af er mig selv. Lad være med at kigge sådan, andre mennesker bruger også mig og dig for den sags skyld. Spis eller bliv spist – vær en vinder eller taber. Valget er dit. Men det er ikke let for verden er imod dig. Kærligheden findes ikke, det er noget der er fundet på for at sælge film. Kvinderne ved det allerede, de bruger mig – men jeg bruger også dem. Nogen gange slår jeg min kæreste, for ligesom kærlighed findes ret eller uret heller ikke. Gud findes derimod og han er en virkelig led satan. Han er den eneste jeg er bange for.

Spilpersonforfatteren om PIKKEN:

Faktisk er Pikken bange for en hel masse. Nok mest af alt sig selv. Han tager stoffer, fordi han ikke fik kærlighed som barn. Han er voldelig, fordi sådan var det der, hvor han voksede op. Et mishandlet barn der blev voksen, da han fandt ud af, han ikke kunne blive til noget. Han fik ingen chancer: ordblind, ingen opbakning hjemmefra og et utiltrækkende udseende. Pikken er den fødte taber, samfundets bund og den dreng du var allermest bange for i folkeskolen. Men i dag er ingen bange for Pikken, da han hverken er særlig høj, muskuløs eller har det der psykoblik. At han har klippet sig skallet gør kun, at hans stritøre står mere frem. Han går godt nok med kniv, men han kan ikke finde ud af at bruge den – det ved han og tør derfor heller ikke at prøve.

PIKKEN

PIKKEN om Spilpersonforfatteren:

Fuck dig, vent bare til jeg møder dig så tager jeg ud – luder!

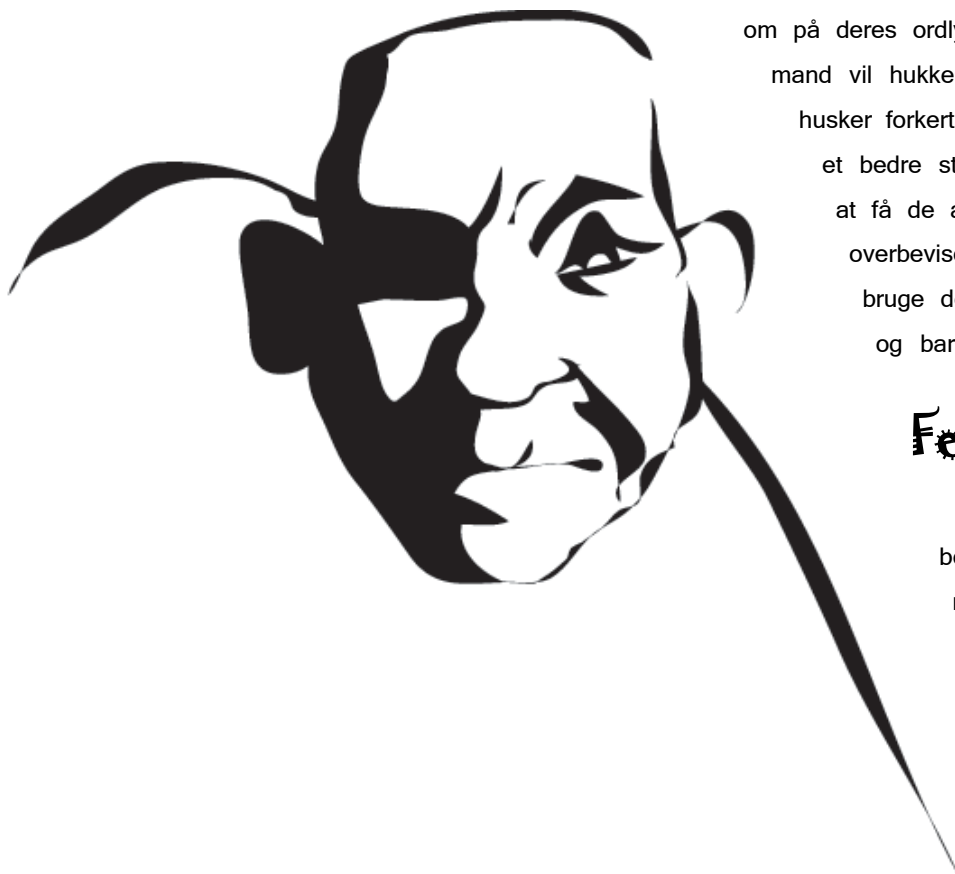
PIKKEN

Til spilleren fra os begge (alle tre):

Det er ikke sjovt at være Pikken, men du *skal* spille ham. Da jeg ikke kender de andre spilpersoner, kan jeg ikke fortælle dig hvem, men Pikken bliver forelsket i en af de andre spilpersoner igennem scenariet. Du bestemmer hvem, men det er vigtigt at Pikken kommer til at udtrykke sin kærlighed til ham. Da der kun er andre fyre med, er Pikken altså bøsse, men det skal du ikke være ked af, da det er ganske normalt. Derudover skal Pikken forsøge sig på at være taktsom. Sig et ordsprog i ny og næ, bare et der hører til situationen spilpersonerne nu engang står i. Men Pikken er ikke så god til at huske, så han kommer tit til at bytte om på deres ordlyd, f.eks. “En tom tønde er bedre end fulde der larmer” eller “Nøgen mand tror hver mand vil hukke hans tøj” osv. Hvis de andre spillere forsøger at gøre ham opmærksom på, at han husker forkert, vil Pikken holde på sit. Desuden skal du starte en samtale om, at Danmark ville være et bedre sted, hvis prisen hos de prostituerede var billigere. Find selv på argumenterne og prøv at få de andre med på diskussionen. Hvis de ikke vil tage diskussionen i spil, skal du prøve at overbevise dem udenfor spillet. Fx i en pause hvor I er nede og hente cola. Her må du godt bruge de knægtede ordsprog. Hvis du kan få de andre spillere til at tro, du faktisk er Pikken og bare spiller dårligt, så er du en helt.

Fedtebrødet:

Fedtebrødet, eller Fedten som det hedder i folkemunde, er dit sted. Det er en lille lokal bodega, der holder fast i de gamle hippieidealer, specielt når det kommer til fri hash. Det må de fanne selv om. Så længe der er billige fadbamser og jeres stambord er klar, så kan de sgu være nok så meget shiny happy people. Bare du kan være fri. Det er her du hænger ud med gutterne; Pluto, Gekko-Gunnar og hans fætter Jonas. Pluto er med på den værste, Gekko er psykopat og Jonas er lidt af en slapsvans.

PLUTO

“Du har smadret ham!” Tøsen skrider dig hysterisk ind i ansigtet. Hendes kæreste ligger og vrider sig i sit eget blod nede på gulvet. “Ja, og hva så?” er din eneste kommentar. Han skulle ikke have taget din øl.

Pluto. Åndsvagt navn. Du er egentlig ikke helt klar over, hvor det stammer fra. En populær teori i omgangskredsen går på, at det er fordi du er en skabet køter. En skabet køter. Det er dig. Ham man aldrig helt ved, hvor man har. Ham med det flakkende blik, og de pludselige voldelige udbrud. Realiteten er at du kun reagerer. Det er ikke dig, der starter et slagsmål, men det er som regel dig, der afslutter det. Og så er der ingen, der skal røre dine hjemmedrenge, for så ruller der pikhoveder. Men det er ikke fordi du ser helt vildt farlig ud. Du er ikke pumpet, kan karate eller noget. Du er nærmere ret almindelig. Med brunt pjusket hår, halvgamle skægstubbe og lidt for stort tøj, indgyder du ikke særligt meget respekt. Du har bare en stor fordel. Du er så fucking ligeglad.

- Er bullet dybt nok?

- Det tror jeg nok.

- Tror? Meningen er jo at man ikke skal finde ham igen.

- Tag det helt roligt. Der kommer alligevel aldrig nogen her.

- Okay. Og tak for hjælpen. Det er fanme fedt du gider hjælpe.

- No problem. Ellers noget du behøver hjælp med?

*- Ja, nu du siger det. Mig og kæresten skal flytte på tirsdag.
Er det noget du kan hjælpe med?*

- Jo, selvfølgelig. Er klokken 17 ok?

pluto

PLUTO

Din apatiske tilgang til livet som helhed har givet dig et ry som en stand up guy, da du altid hjælper til. Man kan altid komme til dig. Uanset problem. Uanset. Du hjælper til med alt fra at kræve lidt penge ind med et boldtræ, hjælpe med at flytte, grave nogle dybe huller langt ude i en skov (hvor der i hvert fald ikke er nogen, der lægger mærke til noget som helst) eller måske lige transportere lidt coke for nogle venner. En psykolog vil nok kalde det en skækkelig mangel på moral og etik, men de vil tage helt fejl. I hvert fald i dine øjne. Du er jo ikke uden etik og moral. Du hjælper jo hjemmedrengene. Hvis man ikke kan stole på sine hjemmedreng, kan man ikke stole på nogen.

Din far sidder med et oversavet jagtgevær i munden på kanten af sengen. Hans hænder knuger om geværets kolbe og hans øjne flækker et

kort øjeblik. Der er en svag duft af cigarettrøg i lokalet. Han kigger på dig og mumler noget uforståeligt. Han ser, du ikke forstår et ord og tager løbet ud af munden. "Gå ud og leg" siger han på klingende nordjysk. Han ser ikke bange ud, nærmere beslutsom. Du bliver stående som naglet til jorden. Du er fem år gammel og for første gang lyster du ikke din far. BLAM! Du vågner endnu engang badet i sved.

Glasset er halvtomt. Ingen tvivl om det. Og når du er fuld nok, skal du nok minde dine homeys om det. Det hele går alligevel af helvede til. Vi skal alle dø en dag, det er bare et spørgsmål om hvornår. Ikke at du whiner. Tværtimod. Det er bare en kold konstantering. Carpe noctum og alt det der. Og du vil hellere dø en død, du selv har haft indflydelse på, end af alderdom eller en eller anden lortesygdom, man kan få af et eller andet dødsygt tilsætningsstof. Fuck det. Skal man dø, skal det gøres med stil.

pluto

PLUTO

FEDTEBRØDET

Fedtebrødet, eller Fedten som det hedder i folkemunde, er dit sted. Det er her du hænger ud med gutterne. Det er en lille lokal bodega, der holder fast i de gamle hippieidealer, specielt når det kommer til fri hash. Policen holder sig som regel langt væk, men de kommer da forbi en gang hver halve år, for lige at kigge ind få en øl, lidt penge under bordet og så skride igen. Systemets hjul kører så dejligt, når de bliver smurt en gang imellem.

GEKKO

Gekko er en gammel bekendt. Han er sjovt nok, ham du hjælper mest. Der er altid et eller andet, han skal have hjælp med. Du har sågar siddet inde for ham i et halvt år. Ja, ok, du fik 50K for det, men det var ikke for pengene du gjorde det. Det var en vennetjeneste, hvilket han ikke altid er lige god til at huske. Han er en lille sadistisk stodder med hang til Hawaii skjorter, men hvad fanden kan man gøre? Han er jo en af gutterne.

THOMAS

Thomas har du kun set et par gange, men han er nem at få øje på, når han endelig er her. Høj og ranglet og iført jakkesæt falder han ikke ligefrem i med mængden. Han er vist bankfunktionær eller noget. En del af systemet. Pikhoved. Han har sikkert også gået på handelsskolen. Sikker svans eller i hvert fald tøffelheld. Gekko kender ham vist, men indtil videre stoler du ham ikke over et dørtærskel.

PIKKEN

Pikken er cool nok. Prøver lidt at lege psykoboy stilen, men du er ikke helt sikker på at han vil køre linen ud, hvis det kom til stykket. Men han er en af hjemmedrengene, så det er vel ok.

JONAS

Jonas er Gekkos fætter, hvilket automatisk gør ham til en af gutterne. Der er bare et problem med Jonas. Han er herre svans. Du er faktisk ikke klar over om han er sprunget ud endnu, men han skal fanme ikke springe ud på dig.

pluto

Thomas Villadsen

Kaskader af støv vælter rundt i eftermiddagsolen der står ind ad vinduet. Tinas neglefil kører over spidsen på hendes fingre som buen over strengene på en violin. Bare ærgerligt at det ikke lyder sådan, men derimod som det mest effektive eksempel på kinesisk totur. Men man siger jo ikke noget. Den lange viser bevægede sig langsomt fra den ene lille brede sorte bjælke der sidder en centimeter eller sådan fra kanten. Den sorte stang skal forcere denne strækning femoghalvfemstyvendegange endnu inden jeg kan komme ud af dette fængsel, jeg frivilligt lukker mig selv ind i hver eneste morgen.

Jeg printer et finansieringsforslag jeg skal have færdigt. Tina kommer også hen til printeren. Hun skal åbenbart have printet skiltet med valutapriser. Den er så langsom den printer, og det bliver aldrig ordnet. Jeg stirrer opgivende på printeren. Endelig kommer der noget ud af den. Så er det satme Tinas der kommer ud af printeren først. Jeg kunne smadre hende. Jeg tager min hånd og fører den op... til printeren for at være klar til at tage papiret. Jeg forsøger at smile til Tina og siger "nåda". Lidt efter sætter jeg mig bag mit eget skrivebord med udskriften. Fantasktisk... der er en fejl i den.

Thomas er 34 år og har været bankassistent lidt for lang tid. Han har også været sammen med kæresten lidt for lang tid. Han plejede at finde trøst et eller andet sted ved at alt var så pissetrygt og forudsigeligt. Ikke længere. Han er begyndt at irriteres over vaner, gentagelser og over, hvor sat han er. Indtil videre har afreageret

ved at indrette stuen efter Feng Shui. Det holdt en uge. Han gik også til numerolog, men har egentlig allerede glemt, hvad hun sagde. Det ulidelige paradoks at være tryghedsnarkoman, der bliver træt af trygge rammer.

Jeg kunne have sagt mig selv at et job som bankassistent nok ikke er et af verdens mest interessante i verden, men det her...? Jeg tager Mariannes madpakke med hver eneste morgen, og går herved, kun for at fortryde det fra ni til fem. Men det er også godt nok nogen gange. Når jeg så kommer hjem, skal vi så lege fungerende par. Bevares... vi er et fungerende par. På den her kedelige vi-glædes-over-ingeting-og-bliver-beller-aldrig-uegnige. Vi er jo så yndigt et par. Men det er også godt nok nogengange.

Normalt vis er Thomas ret konfliktsky, og er noget af en push-over, lige indtil det tidspunkt hvor det slår klik for ham. Han er sammen med sin kone, Marianne, som han fandt sammen med på handelsskolen. De passede nu så godt sammen, mente man. Han klarer tit situationer ved at snakke i en påtaget forsonende maner, som han selv synes er meget moden og meget professionel. Han bruger den blandt andet når han skal afslå lån. "De må jo nok kunne forstå at deres økonomi ikke lader os realisere deres anmodning om et lån. Det forstår de godt, ikke sandt..."

Thomas Villadsen

*Ind af døren kommer et par mørke skikkelser. Der er tre. Pludselig råber de højt. "Alle forholder sig roligt!". Der opstår panik. Bankbetjente bliver holdt nede med en pistol. En taske blev smidt på disken. "Udlevér alle pengene!". Jeg aner ikke, hvad jeg skal gøre. Kigger rundt på de andre. Betjenten Schmidt skubber til den røver, der holder ham. Røveren vælter. Schmidt kommer op at stå, mens røveren ligger og roder rundt. Hans pistol ryger hen ad gulvet, hvorefter en anden røver vender sig om mod Schmidt med hævet arm. *BLAM* *BLAM*. Schmidt falder om med huller i brystkassen. Jeg ser pistolen ligge nede foran mig. Jeg samler den op og sigter på den nærmeste røver. Hans ansigt er skjult af en maske, men forvirringen strømmer fra hans øjne i maskens dybe huller. Han rører sig ikke. Han afventer. Jeg hører mig selv sige "En lige del til mig!". Den foreste af dem nikker sagte. En af de andre udbryder "Hell yearh!".*

Af udseende er Thomas 176 cm høj, har kort næsten sort hår, der er sat med lidt for meget gelé. Han går konstant iført et par mørke briller, Marianne synes får ham til at se lidt mystisk ud. Eller måske bare lidt klogere. Thomas er slank uden at være spinkel, men dog en snert af hule kinder og eftersom banken har en dresscode, er han for det meste iført jakkesæt.

Jeg vender mig om mod resten af personalet. "Flyt jer væk fra bordene nu". Jeg tager en telefon og giver til Inger. "Her... ring sikkerhedskoden". Inger kigger på mig "Thomas?" "Nej! Der er

ikke noget fucking "Thomas" her, RING!" jeg vender pistolen ned i den anden ende. "Andersen, tag nøglen og åben skabet med reserven. Tag begge kufferter, åben dem, tag patronerne ud, ellers kommer du aldrig til at tjekke Tinas røv ud nede fra dit skrivebord igen. Tag også posen med ekstra euro." Jeg kan se Tina sidder med røret. Jeg tager det fra hende og beder hen taste koden, når jeg giver tegn. Samtidigt holder jeg øje med Andersen. En stemme kommer frem i røret. Jeg forklarer, at det var et ubeld at alarmen gik. De vil lige sende en vogn forbi alligevel, for at kontrollere. Jeg giver manden ret og siger, at det nok er det bedste. På den måde kan vi måske vinde et par minutter.

*Vi har fået pengene og går langsomt baglæns. Jeg hæver pistolen mod loftet, og når lige at høre et "æhh..." bag mig, inden jeg trykker på aftrækkeren. *pjyfft* *pjyfft* - Jeg kigger måløst på pistolen. "Vi havde kun råd til én rigtig pistol for satan. Kom nu for helvede". Vi styrter ud derfra og vælter ind i den lille Kadett, hvor der ikke helt er plads, og kører fra stedet.*

Thomas er drevet ud til et punkt, hvor der må og skal ske et eller andet. Bare et eller andet. Men noget så drastisk mere end kompenserer for den manglende spænding i hans liv. Det her er alligevel for meget. Han havde taget munden for fuld. Det første han gjorde, da de kom til den lille landejendom, var at undskylde sig og sige, at han ikke skulle have pengene alligevel. Det gik lige indtil Rudi kom ud fra toilettet lidt senere og hørte nyheden. Så blev den

Thomas Villadsen

eneste rigtige gun de havde ladet, og jagten på Thomas gik ind. Efter de havde indhalet Thomas på landevejen, flygtede han ind i skoven, og fik bestilt en taxi. Men hvor tager man hen når man har røvet den bank man arbejder i, og har fucket med dem man endte med at røve dem med? I det mindste ved han nu, hvor man lige hurtigt kan skaffe 120.000... der er bare lige et par bonderøve der skal "omgås"

"Øh, Aalborg Taxi? Fedt... Øh jeg står på Lars Tyndskids mark og jeg vil gerne ned på Fedten... Fem minutter? Ok."

Fedtebrødet, eller Fedten som det hedder i folkemunde, har du hørt er et slags helle for fyre, der er kommet i klemme i systemet. Politiet ser den anden vej, selv om det køres af nogle hashrygende hippiehoveder, der burde finde sig et rigtigt job. Men det er lige hvad du mangler. Et helle. Og du kender en der nedefra. En fyr ved navn Gunnar Jensen, der sætter penge ind i ny og næ. Ret mange faktisk, og du er overbevist om at de er sorte. Men måske kan han hjælpe dig. Det er da et forsøg hver, også selvom han er lille og frastødende i hans hawaiiskjorter og lugter som et helt krybdyrsterrarie... Og det er faktisk ikke første gang du har været derned. I et par uger forsøgte du at kigge der ned for at få lidt mere spænding i hverdagen, men det blev lidt for spændende, da dit jakkesæt fik dig lovet ret så mange tæsk.